

beschikking

RECHTBANK ZUTPHEN
Sector Kanton - Locatie Zutphen
Zaaknummer : 408617 I AZ 10-3
Verzonden d.d.: 30 JUNI 2010

beschikking van de kantonrechter d.d. 30 juni 2010

op het verzoek van

1. de heer K.

2. mevrouw T.

beiden wonende te XXX,

verzoekers,

gemachtigde: de heer A P Ritchi, budgetconsulent van de gemeente Zutphen

1. Het procesverloop

Dit blijkt uit:

- het verzoekschrift, ingekomen op 12 mei 2010;
- een aanvulling op het verzoekschrift, ingekomen op 17 mei 2010;
- een aanvulling op het verzoekschrift, ingekomen op 28 mei 2010;
- een aanvulling op het verzoekschrift, ingekomen op 1 juni 2010;
- een verweerschrift van GGN Brabant van 31 mei 2010;
- een brief van de Belastingdienst van 7 juni 2010;
- de aantekeningen van de griffier van de zitting gehouden op 9 juni 2010..

2. De feiten

2.1. K. heeft een Ziektewet-uitkering ter hoogte van ongeveer € 814,00 per maand. T. ontvangt een bijstandsuitkering van ongeveer € 350,- per maand en een heffingskorting van € 115,00 per maand. Daarnaast ontvangen K. cs. een zorgtoeslag van € 129,00 per maand, een huurtoeslag van € 116,00 per maand en een kindgebonden budget van € 110,00 per maand.

2.2. GGN Tijhuis & Partners uit Almelo heeft beslag gelegd op de ZW-uitkering en op de zorgtoeslag 2010.

2.3. GGN Brabant heeft beslag gelegd op de voorlopige teruggaaf heffingskorting minst verdienende partner 2010

2.4. De Belastingdienst heeft een vordering op K. en T. en heeft een wettelijk recht op verrekening van haar vordering met de aan T. toekomende heffingskorting.

3. Het verzoek en het verweer

3.1 K. c s hebben verzocht dat de kantonrechter de artikelen 475b en 475d Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) op de zorgtoeslag en de voorlopige teruggaaf van

K. c.s van toepassing zal verklaren. Zij hebben aan hun verzoek ten grondslag gelegd dat zij door de beslagen op de zorgtoeslag en de heffingskorting minst verdienende partner maandelijks onder de beslagvrije voet uitkomen. Hierdoor kunnen K. c.s. niet meer voorzien in hun minimale levensbehoefte. De wetgever heeft met de wettelijk voorgeschreven beslagvrije voet correcte toepassing beoogd en van een gerechtsdeurwaarder mag een grote mate van zorgvuldigheid worden verwacht bij het leggen van beslag. GGN Tijhuis en GGN Brabant hebben die verwachting niet waargemaakt. Dat brengt met zich dat de beslagvrije voet met terugwerkende kracht gecorrigeerd dient te worden. Verder is het K. cs. duidelijk geworden dat de belastingdienst haar vordering op hen gaat vertekenen met de heffingskorting 2010, zodat hetgeen voor GGN Brabant geldt, ook voor de Belastingdienst heeft te gelden.

3.2 GGN Brabant heeft verweer gevoerd tegen het verzoek. Zij heeft weersproken dat zij nalatig is geweest bij het leggen van beslag op de voorlopige teruggaaf. T. heeft geen verzoek met nadere gegevens gedaan op grond waarvan een aanpassing van de beslagvrije voet cq vrijlating van het beslag onder de belastingdienst aan de orde is. De gevolgen hiervan dienen - naar de mening van GGN Brabant - voor rekening en risico van T. te komen.

3.3 GGN Tijhuis & Partners hebben - ondanks daartoe behoorlijk in de gelegenheid gesteld - geen verweer gevoerd.

3.4 De Belastingdienst heeft aangevoerd dat zij op grond van het bepaalde in artikel 24 van de Invorderingswet 1990 bevoegd is om de aan de belastingschuldige uit te betalen en van de belastingschuldige te innen bedragen met elkaar mag verrekenen. Deze bevoegdheid staat los van het al dan niet gelegd zijn van een derdenbeslag onder de belastingdienst.

4. De beoordeling

4.1 Voor de beoordeling van het verzoek van K. c s. is het in de eerste plaats van belang dat er sprake is van wekerende betalingen waarop beslag is gelegd. Verder moeten K. cs. aannemelijk maken dat zij onvoldoende andere middelen van bestaan hebben.

4.2 Het gaat in dit geval om beslag op de zorgtoeslag en op de heffingskorting minst verdienende partner. Beide inkomenscomponenten zijn naar het oordeel van de kantonrechter aan te merken als vorderingen tot wekerende betalingen die niet onder het bepaalde in artikel 475b Rv vallen. Dat betekent dat op deze vorderingen in beginsel onbeperkt beslag mogelijk is, tenzij K. cs. aannemelijk kunnen maken dat zij onvoldoende andere middelen van bestaan hebben. Daarover wordt het volgende overwogen.

4.3 Ter zitting hebben K. cs. aangevoerd (en met stukken onderbouwd) dat zij per maand een bedrag van € 1.540,86 per maand zouden moeten kunnen besteden (de beslagvrije voet van € 1.185,86 + € 129,00 + € 116,00 en € 110,00) Door de beslagen op de zorgtoeslag en heffingskorting minst verdienende partner, hebben K. c s slechts een inkomen van € 1.266,61 per maand. Daarmee hebben K. cs aangetoond dat zij, naast de wekerende vorderingen waarop beslag is gelegd, onvoldoende andere middelen van bestaan hebben. Hetgeen GGN Brabant heeft aangevoerd over het verzuim van K. c.s om gegevens te verstrekken kan daaraan niet afdoen. De kantonrechter zal het verzoek van

K. cs in zoverre toewijzen.

4.4 K. cs hebben de kantonrechter verzocht het verzoek met terugwerkende kracht toe te wijzen. Zij hebben daaraan - onder verwijzing naar onder meer een uitspraak van de Kamer voor Gerechtsdeurwaarders (2002 233, 20 mei 2003) - ten grondslag gelegd dat de wetgever met de wettelijk voorgeschreven beslagvrije voet een correcte toepassing heeft beoogd. In die zaak was sprake van onjuiste gegevens op grond waarvan de beslagvrije voet was berekend. De Kamer van Gerechtsdeurwaarders oordeelde dat bij het bekend worden van de juiste gegevens de beslagvrije voet met terugwerkende kracht moet worden herberekend. Daarvan is in het onderhavige geval geen sprake. De hoofdregel met betrekking tot de toeslagen en heffingskorting waar K. cs. recht op hebben, is dat deze in beginsel geheel vatbaar zijn voor beslag. De kantonrechter kan worden verzocht de beslagvrije voet erop van toepassing te verklaren. In dat geval is er geen plaats voor terugwerkende kracht. In zoverre zal het verzoek van K. cs worden afgewezen.

4.5 Ten slotte hebben K. cs. verzocht de belastingdienst als belanghebbende aan te merken. De artikelen 475b, 475d en 475f Rv, regelen gevallen waarin executoriaal beslag onder derden gelegd. De belastingdienst heeft op grond van het bepaalde in artikel 24 van de Invorderingswet 1990, recht om te verrekenen, hetgeen - zoals ook opgemerkt door de belastingdienst - los staat van het feit dat derdenbeslag is gelegd onder de belastingdienst. In zoverre moet de belastingdienst dan ook niet als belanghebbende worden aangemerkt.

5. Beslissing

De kantonrechter, beschikkende:
verklaart de artikelen 475b en 475d Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van overeenkomstige toepassing op de zorgtoeslag 2010 en de heffingskorting minst verdienende partner;

compenseert de kosten van het geding, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt

Deze beschikking is gegeven door mr MCJ Heessels en uitgesproken op 30 juni 2010 in het bijzijn van de griffier.